

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: MLOA

۰۲ اپریل ۲۰۱۱

Founding Resolution of the ICOR(No.۳ of Contents) Ranjbar ۶۷- Nov.۲۰۱۰

قطعه نامه بنیادگذاری ایکور(ICOR)

۶ اکتبر ۲۰۱۰

کنفرانس جهانی به ابتکار "هماهنگی و همکاری احزاب و سازمانهای انقلابی" تصمیم گرفت تا خود را به عنوان سازمانی انترناسیونال تأسیس کند. اسم این تشکیلات "هماهنگی انترناسیونالیستی احزاب و سازمانهای انقلابی" (ICOR) است.

۱.

تأسیس ICOR متعاقب با چنین درکی است: وقت آن رسیده است که برای پاسخ متقابل به سرمایه مالی به هم پیوسته جهانی و در سطح بالائی سازمان یافته شده و سیستم جهانی امپریالیستی اش، چیز تازه ای به وجود آید- قدرت سازمان یافته شده جنبش انترناسیونالیستی انقلابی طبقه کارگر و توده های وسیع، در مرحله تازه ای از هم آهنگیها و هم کاریهای فرا - مرزی در فعالیتهای عملی.

امپریالیسم با سیستم جدید نئوکولونیالیسم خود می تواند به موجودیتش فقط در حالت توسعه مستعد بحران که به طور قابل توجهی موجودیت بشر را به مخاطره می اندازد، ادامه دهد. این حقیقت در بحران اقتصادی و مالی جهانی سال ۲۰۰۸، بحران ساختاری سیستم تولیدی و تجدید تولید سرمایه داری، بحران بدهی ها، بحران جهانی محیط زیست، رشد از بین رفتگی خانواده پرولتاریا و توده های وسیع، بحرانهای سیاسی، ولی هم چنین، رشد تهدید جهانی جنگ، افزایش تجاوزات امپریالیستی، و درگرایش کلی امپریالیسم به واکنش و فاشیسم خود را نشان می دهد.

سرمایه داری هیچ آینده ای ندارد که به طبقه کارگر و توده های سراسری دنیا عرضه کند. بنابراین، ICOR کلیه انقلابیون جهان را برای پیوستن به هم بادرکی که توسط لنین بیان شد: "طبقه کارگر بدون شکل هیچ است و با شکل همه چیز". (لنین، ۱۹۱۳، "اتحاد طبقه کارگر")، فرا می خواند.

ICOR دست آوردهای جنبش سازمان داده شده انقلابی انترناسیونالیستی طبقه کارگر را ادامه می دهد که از جمله شامل حرکت انقلابی بزرگ کمون پاریس در سال ۱۸۷۱، انقلاب پیروزمند روسیه در اکتبر ۱۹۱۷، انقلاب چین از

۱۹۴۵ تا ۱۹۴۹، مبارزه انقلابی آزادی بخش برای واژگون سازی نظام کهنه استعمار و عروج کمپ سوسیالیستی بعد از جنگ جهانی دوم می گردد.

مبنای ICOR به اساس تجارب غنی نمونه تاریخی شکل بین المللی سازمانی مانند انترناسیونال اول، دوم و سوم می باشد. این سازمان بین المللی شرایط امروزی، ضرورتها و امکانات را برای چنین اتحادی در نظر می گیرد. این سازمان بین المللی شعار انقلابی بزرگ، "کارگران تمام کشورها متحد شوید!" کارل مارکس و هم چنین شعار "کارگران تمام کشورها و خلقهای تحت ستم متحد شوید!" لنین را در پراتیک پیاده می کند.

خیانت رویونیستی با شروع آن در کنگره بیستم حزب در اتحاد شوروی در سال ۱۹۵۶، بزرگترین شکستی بود که به جنبش کمونیستی و طبقه کارگر تا به حال تحمیل کرده و باعث جدائی درابعادی بی سابقه شد. استقرار مجدد سرمایه داری منجر به ایجاد موج عظیم ضد کمونیستی و ضد انقلابی شد.

هم چنین، بروز گرایشات سکتاریستی و آنارشیتی به جنبش جهانی کمونیستی و تا حدودی به جنبش کارگری صدمه زد. به هرحال، خطر عمده در حرکت جنبش انقلابی انترناسیونالیستی به جلو همانا نفوذ رفرمیسم و رویونیسم در جنبش کارگری و توده ها بوده و هست.

با فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در شروع دهه ۱۹۹۰، رویونیسم مدرن مرکزیتش را از دست داد. در دهه ۹۰، بورژوازی امپریالیستی توانست از این شرایط به نفع خودش و در حملات ضد کمونیستی اش در سراسر جهان استفاده ببرد. ضعیف شدن سنگر رویونیستی اتحاد شوروی، فاکتور مهمی برای قیام جدید در مبارزه برای سوسیالیسم در سراسر جهان گردید.

پرولتاریای نیرومند چند میلیاردی در سراسر جهان، در اتحاد با توده های وسیع، نهایتاً قدرت برتری نسبت به امپریالیسم می باشند، چنان چه این نیرو، مبارزه را در سطحی بین المللی برای آزادی اش سازماندهی کند و نقش رهبری کننده خود را در مبارزه مردم برای آزادی ملی و اجتماعی ایفا کند.

۲.

در مرحله امروزی امپریالیسم با نیروهای تولیدی بسیار رشد کرده و از نظر بین المللی کاملاً مرتبط به هم، شروط لازم مادی برای سوسیالیسم به سطح بسیار بالائی از رشد و توسعه رسیده است.

همزمان، تحت دیکتاتوری سرمایه مالی جهانی، نیروهای ویران گر مخربی در حال تاثیر گذاری هستند:

* در کشورهای که توسط امپریالیسم غارت و سرکوب شده اند، با غارت ثروت این کشورها فقر توده ها، تهدیدهای نظامی علیه هرگونه حرکت انقلابی، تخریب محیط زیست، گرسنگی و تبعید در حال رشدند.

* حتی در کشورهای کاملاً توسعه یافته سرمایه داری، رشد بی اندازه استثمار توأم با رشد فقر توده ها و از میان برداشتن و بی مصرف کردن حقوق دموکراتیک بورژوازی و آزادی و حتی فاشیستی کردن دستگاه دولتی.

* بورژوازی امپریالیستی تهدیدی است دائمی به حق حاکمیت و تمامیت دولت - ملتها. این وضع کشورهای امپریالیستی را به سوی نظامی گری در سیاست خارجی سوق داده که فقط به ندرت می تواند توسط مأموران سازمان ملل و کمک رسانه ای انسانی پوشیده بماند.

* رقابت امپریالستها، خصوصاً امپریالیستهای عمده قدرت مند، به طور دائم خطر جنگ جهانی را دامن می زنند و کشمکشهای مسلحانه منطقه ئی را به منظور تقسیم مجدد جهان هدایت می کنند.

* شیوه تولید سرمایه داری امروز دنیا را با فاجعه جهانی محیط زیست مواجه ساخته که می تواند زندگی بشریت را در آینده نزدیکی غیر ممکن سازد.

* آینده کودکان و نوجوانان توسط امپریالیسم به غارت برده شده و انبوه زنان جهان گرفتار استثمار و ستم مضاعف اند. زنان در کشورهایی که توسط امپریالیسم مورد ستم هستند اغلب اوقات هم چنین به طور ویژه تحت تبعیض ملی و مذهبی نیز قرار می گیرند.

خواست و جست وجوی یک جامعه ای رها از استثمار و ستم باید تبدیل به نیروئی شود برای تغییر دادن و غلبه بر جامعه ای که مبتنی بر مضرات پایه ئی نظام جهانی امپریالیسم است.

کنفرانس ICOR از ضرورت عملی برخاسته است تا از طریق رشد دادن مبارزه انقلابی آزادی بخش علیه امپریالیسم و به خاطر سوسیالیسم بر بی ثباتی سیستم جهانی امپریالیسم غلبه کند.

ساختمان و تقویت احزاب انقلابی در هر یک از کشورها فاکتور تعیین کننده ای است برای حرکت نوینی به پیش در مبارزه برای سرنگونی امپریالیسم و ساختمان سوسیالیسم. این مبارزه شامل ایجاد اشکال و برنامه های بیشتر سازمان یابی برای مبارزه مشترک توده ها در سطح ملی، منطقه ئی و بین المللی می شود.

این نبرد تاریخی برای همکاری، هماهنگی و انقلابی کردن مبارزات فرا - مرزی که در سراسر جهان در حال خروشیدن است بیش از هر زمان دیگری ضرورت یافته است.

۳.

نظر به این که

- * بسیاری از احزاب و سازمانها خواهان توسعه همکاری و هماهنگی مابین خود به اساس حقوق مساوی هستند؛
 - * توده های مردم و بخش مرکزی پرولتاریای صنعتی به طور روزافزونی پی می برند که تقسیم شدن بین ملتهای مختلف باید برطرف گردد، که درواقع می توان آن را در شروع مبارزات فرا - مرزی مشاهده کرد؛
 - * تعداد زیادی از اشکال سازماندهی های انقلابی انترناسیونالیستی (کنفرانسها، فورومها و پلانفرمها) هم اکنون پدیدار شده اند؛
 - * شعارهایی مثل "کارگران تمام کشورها متحد شوید!" و همچنین "کارگران تمام کشورها و مردم ستم دیده متحد شوید!" تنها می تواند از طریق اشکال سازمانی انترناسیونالیستی به واقعیت منجر گردند؛
 - * از نظر شرایط اجتماعی و فرهنگی مبارزه طبقاتی مختلفی در هر یک از این کشورها و هر یک از این سازمانها موجود است؛
 - * مسئولیت آماده شدن و انجام انقلاب بستگی به احزاب و طبقه کارگر و جنبشهای توده ئی این کشورها دارد؛
 - * هنوز اختلافات ایدئولوژیک - سیاسی فراوانی در میان انقلابیون جهان موجود است؛
 - * فعالیت مشترک سازمان داده شده انقلابی نمی تواند منتظر بماند تا تمام این اختلافات برطرف گردند؛
- ICOR خود را به عنوان بخشی از این جریان موظف می داند هم بستگی را به اساس اتحاد انقلابی انترناسیونالیستی و جنبش طبقه کارگر ترویج کند.
- به اساس توافق حداقل و روشن ایدئولوژیک- سیاسی، این سازمان برای این که به شالوده های وحدت حرکت انقلابی از نظر محتوایی عمق و وسعت بخشد یک پروسه ای از بحث زنده و روشنی را اتخاذ می کند.

کنفرانس مؤسس اعلام می دارد که ICOR پی گیرانه سیاست درهای باز را به سمت احزاب و سازمانهای انقلابی و دیگر اتحادیه های بین المللی تعقیب می کند.

پی آمد عمده عبارت است از هم آهنگی و هم کاری در متشکل ساختن مبارزه طبقاتی و هم بستگی عملی. این سازمان اتحاد و هم کاری نزدیک با دیگر اشکال سازمانهای مترقی بین المللی در جهان را طلب می کند و صریحاً خود را رقیب آنها نمی داند. این سازمان یک کیفیتی تازه ای برای وحدت احزاب و سازمانهای پرولتاری و انقلابی سراسر جهان ایجاد کرده و تأیید می کند.

۴.

وحدت کنفرانس مؤسس در مورد هدف ستراتیژیک غلبه یافتن بر سیستم جهانی امپریالیستی و ایجاد روابط اجتماعی سوسیالیستی، بنیادهای ایدئولوژیک-سیاسی ضروری را برای همکاری متقابل فراهم می کند:

* پذیرش ضرورت دگرگونی انقلابی شرایط اجتماعی سرمایه داری/امپریالیسم با هدف استقرار جامعه سوسیالیستی و لزوم برقراری دیکتاتوری پرولتاریا به عنوان دموکراسی برای توده های وسیع و سرکوب برای دشمنان مهلک آزادی بشریت از استثمار و ستم؛

* کشیدن خط روشن با رویزیونیسم، ترسکیسم و آنارشیزم و هر شکل ضد کمونیسم مثل حملات خصومت آمیز و کارزار لکه دارکردن نوع بورژوائی علیه به اصطلاح "استالینیسم" یا "مائوئیسم" و دیکتاتوری پرولتاریا.

۵.

کنفرانس مؤسس مقرر می دارد که اصول سازمانی آن مبنی بر توافق در هم آهنگی و هم کاری احزاب و سازمانهای خودمختار و مستقل و متکی به خود است.

درمورد رأی دادن به اسناد اساسی، کنفرانس مایل است که درمورد آنها به اساس رضایت و توافق عمومی تصمیم بگیرد. مسائل ایدئولوژیکی اصولی وموضوعات اساسی سیاسی در معرض اخذ رأی قرار نمی گیرند. مع الوصف، درمورد مسائل ناشی از ضرورت عملی، درمورد اسناد بنیادی و بعد از یک بحث جامع، محترم شمردن اختلافات ایدئولوژیک - سیاسی، تصمیم اکثریت می تواند مورد قبول واقع گردد. برای این منظور حد اقل ۸۰ درصد از رأی نمایندگان حاضر لازم است. تمام قطعنامه ها درمورد امور جاری توسط اکثریت ساده می تواند اتخاذ گردد. تساوی رأی ها مورد قبول قرار نمی گیرند.

هرسازمانی خودش تصمیم می گیرد که از کدام پروژه و کدام فعالیت پشتیبانی کند. این سبک کار ارتباط دارد به اصل قابلیت اطمینانی برای انجام وظائف پذیرفته شده با احساس مسئولیت تام برای پیاده کردن آن تصمیم به طور مشترک در پراتیک.

تأکید روی هم کاری و کمک متقابل در مبارزه طبقاتی و درحزب سازی انقلابی در هر یک از کشور ها گذاشته می شود.

ICOR در سطح جهانی، قاره ئی و منطقه ئی در وظائف اصلی عمومی و همچنین در پروژه های واحد برنامه ریزی شده برای مدتی محدود، هم کاری می کند.

ایکور هم آهنگی را به منظور رسیدن به توافق دروندها و فعالیت های مختلف، و هم چنین هم کاری درمورد پروژه های مشترک و وظایف عملی مبارزاتی را به انجام می رساند.

این مبتنی است بر احترام متقابل و احترام به حق تصمیم گیری مستقل تشکلهای عضو و عدم دخالت در امور داخلی تشکلهای.

این مبتنی است بر فرهنگ پروتاریائی بحث نظری، رشد تفاهم و به کارگیری فعالیت مشترک.

کارگران همه کشورها متحدشوید!

کارگران همه کشورها و خلقهای ستم دیده متحدشوید!